

TeenTander&Zo

TeenTander&Zo

gedichten - proza - bondigheden - vertelsels

door
Ries Wink

Eerder verschenen werk van Ries Wink:

Emoties - gebonden en ongebonden
2008

-

Bundigheden
2009

-

Dichtlijnen
2012

-

Buitenissigheden
2014

-

Letterbeeld
2016

Vanuit een andere hoek
2020

Frits en Co
2023

1e druk: © 2025 Ries Wink
omslagontwerp: SierKniw
uitgeverij: Brave New Books - Amsterdam

niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of
openbaar gemaakt worden d.m.v. druk, fotokopie,
microfilm, internet of op welke wijze dan ook,
zonder schriftelijke toestemming van auteur of uitgever

LIEFDEVOL

Schrijvend in stilte
Is concentratie onontbeerlijk
Natuurlijk mag jij mij storen
Dat weet jij, dat doe jij af en toe
Omdat een kus van jou
Mijn aandacht
Op lieflijke wijze onderbreekt
Voel ik juist meer inspiratie
Tot het schrijven van
Wat mij beweegt en bezighoudt

HULP
UIT ONVERWACHTE HOEK

Ook al
Was hij een dubieuze
Geüniformeerde
Motorrijdende SS'er
Die lange rijen
Op transport gestelde Utrechters
Moest bewaken/begeleiden
Toch haalde hij
Een voor hem bekende man
Uit de rijen
Tikte hem op de schouder
Groette hem en
Liet hem gewoon vrij

De dubieuze SS'er
Bleek mijn ome Sjaak

De vrijgelaten man
Werd jaren later mijn vader

Slik
Poeh hé

DRIJVEND VOORTBEWEGEN

Ik zwom maar wat in 't rond
In 't vierkant of 't ovaal
Bleek meer dan ondoenlijk
Qua afstand niet vergelijkbaar
Dus gekozen voor de gemakkelijkste weg
Echt iets voor mij
Wat niet moet hoeft niet, dus gedaan wat kon
Ik tevreden, iedereen tevreden
Dankbaarheid van de vele aanwezigen

Niet verwacht maar zeer gewaardeerd
Applaus voor mij, maar waarom?
Achteraf bleek men trots op mij
Omdat ik zwom zonder zwembroek
Maar wel in een
Fluffy leather look bomberjack
Zelf geen idee van het een noch het ander
Waardeerde ik
Het ietwat overdreven enthousiasme

De daarom door mij achterover genomen duik
Ging helaas iets te ver, mis zelfs
Dus lag ik maar wat te liggen
Vlak voor de kleedhokjes
Niemand nam daar nog enige notie van
Men stapte over mij heen
En...
Trok vervolgens ontelbare baantjes
Totdat het eind zoek was

... IS EEN SCHONE ZAAK

Buiten de regenachtige oevers der twijfel
Hing een geur van verbittering
Bepaald geen bloemenrijkaroma
Met het vermoeden van verse honing

Zacht zoemende insecten
Bleken reeds angstvallig
Het hazenpad te hebben gekozen
Om daar vooralsnog niet vandaan te gaan

De mogelijkheid van een terugtocht diende zich pas aan
Wanneer er sprake zou zijn van windloosheid
Op een heerlijke dag waarvan de eerste lettergreep
Zon en warmte doet vermoeden

HOED U VOOR ONDERSCHATTING

Een analfabeet was hij zo werd beweerd
Ondanks dat
Panikeerde hij zelden of zelfs nooit
Hij gaf zich eraan over
Maar hanteerde de pen
Alsof het een alledaagse routine was
Denk wat je wilt dacht hij bij zichzelf
Mij doet het niets, of in ieder geval weinig
Terloops las hij de krant
Lezen kon hij als de beste
Als hij zich liet horen
Sprak hij als in een sonnet
Strakke lijnen, strikte woorden
Discussies werden zelden uit de weg gegaan
Winnen was geen doel
Doch de voorsprong werd al snel gevierd
De overwinning was nabij
Maar, maar...
Dat men dacht wat men dacht
Was en blijft een hard gelag
Weliswaar andermans realiteit
Welke onder ogen gezien diende worden
Doch zich erbij neerleggen geen optie
Doe en denk wat je wilt
Het deert mij niet
Zo sprak en dacht hij omstandig
Inwendig lachend

RECHTVAARDIG

Ik zocht het onvindbare
In het droevig donker
Beter had ik moeten weten
Maar dat wist ik niet

Vrede
Zou ik ermee moeten hebben
In 's werelds disharmonie
Nochtans niet te doen

Geenszins bewust
Van wat er gaande was
Bewoog ik mij naar het licht
Dat van eenieder is

Opgelucht haalde ik adem

Want
Wat niet is
Is niet
Dat heeft iets van gerechtigheid

FIJNE PEER

We hielden van je zoals je was
Bijzonder, apart, duidelijk, soms te duidelijk
Eigenwijs sowieso, maar zeker betrouwbaar
Het maakte je wie je was
Eerlijk, open en vol humor
Wij wisten wat wij aan je hadden
Dat was veel
Op jou konden wij rekenen
Dat deden wij dan ook

Toen echter voor jou
Het totaal onverwachte moment kwam
Dat je moest kiezen en beslissen
Over jouw gezondheid
Maakte jij eigenwijs als je was
Niet luisterend naar welgemeende adviezen
De verkeerde keus
Helaas bleek dat de uiteindelijk weg naar het einde
Sneller dan verwacht was het over en uit

Helaas hebben wij
Geen afscheid van jou kunnen nemen
Helaas hebben wij
Jou niet meer mogen zien
Wellicht juist daarom denken wij nog steeds
Dat jij toch onverwacht weer komt opduiken
In straten, op pleinen, uit deuren
Was het maar zo'n feest
De waarheid is hard, het eind definitief

STAINED GLASS

Het dankzij vurig zonlicht
Doorschenen glas-in-lood
Creëerde verrassenderwijs
Een onalledaagse kleurmengeling
Op wand, grond, plafond
Zelfs op gezichten

Vol bewondering en verwondering
Deed het eenieder verbazen

Een gevoel van gelukzaligheid
Overheerste hoofd en hart

Zelfs wie weinig met kunst heeft
Komt er de dag ruimschoots mee door

Zonder paletnuances
Zoals verscheidenheid aan tinten
Overheerst ongenueanceerdheid
Treurnis, weemoed, chagrijn

VROEGE-MORGENGEVOEL

Ochtenddauw ontwaakt
Pril zonlicht
Streelt reeds de bladeren
Merels zingen
Vol hernieuwde moed
Gras nog nat en koud

Prille wind
Kust jonge bloesem
Enkele wolken
Zweven traag
Stilte spiegelt voorlopige rust
Gisteren lijkt op herhaling

Recent voorheen als stof
In mijn gedachten
Geluiden, geruis, trillingen
Herkenbare momenten
Die voor vandaag
Meer begrip creëren

Ik voel mij gerustgesteld
Ik voel mij ontspannen
Ik voel mij op mijn gemak
Ik voel mij opgelucht
Ik voel mij opgetogen

Betere gevoelens
Om de dag mee te beginnen
Zijn er niet
Zij bieden het perspectief
Waarnaar ik het meest verlang

BEROEMDE KLUSSERS

Doodse stilte
In het onbekende herenhuis
Lege lijsten aan de wand

Betekenende en onbetekenende
Kunstwerken verspreid over
Het hoogpolig tapijt

Vermeer en Picasso
Leken plotsklaps dikke vrienden
Zij lagen naast elkaar
Renoir en Dali evenzo

Kandinski lag
Niet geheel onbegrijpelijk
Heel erg dicht naast Mondriaan

Plotseling
Werd de doodse stilte verbroken:

Kom op jongens
We gaan het huis schilderen
Schreeuwde Vincent vanuit het achterhuis

LEVENDE BRANDHAARD

Vanuit het niets voelde ik het
Schrijven, bijten, branden, schuren
Ook pijn en irritatie lieten zich niet onbetuigd
Het zweet brak mij ruimschoots uit
Het gooide mijn emotionele huishouding
Volledig aan flarden en aan gort

Vooralsnog onbekende onzekerheden
Begonnen ruimschoots de overhand te krijgen
Wie, wat, waar en zeker waarom
Bleken ineens onverwachte vragen
Zeker voor mijzelf, maar ook
Voor liefdevolle en begripvolle naasten

Toen ik mijzelf onverwacht ontviel
Keek ik hulpeloos liggend op de rug
Verdrietig betraand om mij heen
Bebloed hoofd en gekneusde ribben
Een ingehouden pijnschreeuw
Professionele hulp snel ter plaatse

Zij stelden mij gerust
Bekeken de brandende oneffenheden
Schreven voor wat voorgeschreven moest
Daarna, min of meer opgelucht
Startte ik hoopvol een nieuw traject
Geduld slechts mijn leidraad

REIKHALZEND

Eenzaam en alleen op straat
Een wandeling zoals vaak
Denkend aan en wachtend op het moment
Dat mussen van daken zouden vallen

Opkijkend naar lucht en wolken
Die hun eigen weg lijken te volgen
Zou dat nog wel even kunnen duren

Natuurlijk was genoemde val
Figuurlijk en zeker niet letterlijk bedoeld
Daarvoor was de dierenliefde te groot

Het gold slechts het verlangen
Naar warm en zonnig weer
Niet te heet maar zeker aangenaam

ALS HET IS WAT HET IS

Men vond hem de beste, prijzen ontving hij te over
Zelf vond hij zich ook de beste
Maar zeker niet de allerbeste
Er waren er die nog beter waren
Niet heel veel beter, maar wel beter
Zij hoefden niet geprezen te worden
Dat zou te veel eer zijn

Waardering uitspreken prima
Maar zeker niet meer dan dat
Tenslotte had hij zijn prijzen
Meer dan verdiend zo vond hij
Men gaf hem positieve kritieken
Overlaadde hem met complimenten
Dat alles accepterend als logische vanzelfsprekendheden

Zijn boeken echter bleven liggen waar ze lagen
Verdwenen na verloop van tijd
Zelfs naar kringloopwinkels
De boeken van hen die nog beter waren
Werden in groten getale verkocht
Door gerenommeerde boekhandelaren
De omzet steeg naar ongeken- de hoogte

Het geld stroomde binnen
Bij hen die geen prijzen ontvingen
De beste kon met zijn prijzen
Geen deuk in een pakje boter slaan
Dat deed hij dan ook niet
Wel bleef hij doen wat hij deed
De beste wilde hij sowieso blijven, ook al waren er betere

KANNIE WACHTEN

Door velen onbegrepen
Vecht ik mijn gevecht
Wat jij niet ziet maar ik wel voel

Vanzelfsprekend wil ik verder
Doen wat ik steeds deed
Geen idee hoe dat te verwezenlijken

Steevast beginnen vol goede moed
Lijkt de juiste instelling
Toch word ik steevast teruggeworpen

Mijn lange weg is nu wel lang genoeg
Het vreet alle tijd en kracht
Geef mij terug wat ik ooit had

Iedereen in vergelijkbare situaties
Hoopt op rust en herstel
Daarom... laat dat alsjeblieft gebeuren

KEERPUNT

Wat een donkerte
Wij stonden buiten maar wat te staan
Wij zaten in vensterbanken maar wat te zitten
Wat hadden wij meer te doen dan dat
Wat waren onze vooruitzichten
Wij staarden voor ons uit
Wij hadden slechts lege en holle ogen
Wij waren bij elkaar als gelijken
Wij begrepen elkaar meer dan wie ook
Wij leefden in ons besef van armoe
Wij wilden meer en beter
Wij wachtten op betere tijden
Wij begrepen dat actie gewenst werd
Wij snapten ook dat beter gesitueerden
Weinig met ons op hadden
Wij zagen nauwelijks kansen
Wij kregen nauwelijks kansen
Wat wij wilden wilden anderen niet
Wij bleken steeds het onderspit te moeten delven

In felle hevigheid het onderspit delvend
Was plots het licht zichtbaar
Kansen moesten gegrepen
Kansen grijpend keerden onze kansen
Kansen benuttend begaven wij ons van buiten naar binnen
Vensterbanken vensterbanken latend
De zich aandienende mogelijkheden grijpend
Zuchten van opluchting kregen de overhand
De aanhouder wint zolang in genoemde situatie
Samenwerking zich transformeert naar succes
Wat wij uiteindelijk deden was zo slecht nog niet
Sterker nog...

OM TE WETEN

Ik keek je in de ogen
Kon niet geloven wat ik zag

"ANGST"

Doch angst is maar voor even
Spijt voor elke dag

PLEUR TOCH OP

Toen ik vragen wilde vragen
Bleek het veel en veel te vroeg
Ik wachtte en ik wachtte
En dacht, nu is 't wel genoeg
Was mijn timing niet in orde
Of was ik de draad een beetje kwijt
Het antwoord bleef men mij steeds schuldig
Dus, vooruit maar met de geit
Als geen mens mij tegemoet komt
Is de lol er heel snel af
Het gezicht dat men er bij trok
Voelde voor mij zelfs als een straf
Ik zoek het nu meer bij mijzelf
In eigen tempo en in tijd
Dat geeft meer rust en ook ontspanning
De stress ben ik dan even kwijt
Vragen die ik aan mijzelf stel
Zijn vaak en meestal categorisch
Antwoorden zijn geen probleem meer
Ze zijn echt min of meer retorisch
Daarmee ben ik volmaakt tevreden
Geen gezeur meer geen gezeik
Wat ik ook vraag of wat ik antwoord
Ik krijg van mij altijd gelijk
Dus is er ooit nog iets te vragen
Blijf ik meestal bij me eigen
Velen vinden dat wat vreemd
Toch heb ik liever dat ze zwijgen
Toen ik hen destijds nodig had
Was er voor mij echt niets te halen
Dat soort mensen wil ik kwijt
Ik noem hen asociale

KORT SAMENGEVAT

Denken
Dat je alles beter weet
Zeggen
Dat je alles beter weet
En
Vervolgens niets doen

Is irriteranter dan

Niet denken
Dat je alles beter weet
Niet zeggen
Dat je alles beter weet
En
Vervolgens niets doen

+++++++

***Te veel is te veel
Te weinig is te weinig
Niets is en blijft niets***